

Το χρονικό ενός Lifting

ΠΕΜΠΤΗ 26/02/2004,
ώρα 11.00 π.μ. Είμαι άθαφη και ντυμένη με άνετα ρούχα. Πηγαίνω στο Λητώ, νηστική [ηόσο μου λείπει ο πρωινός καφές]. Ο Δημήτρης, η Τόνια και η Διονυσία με καλωσορίζουν, μου βάζουν μια ρόμπα και ποδονάρια και με φωτογραφίζουν. Ξαπλώνω στο χειρουργικό τραπέζι και ο κατ-απληκτικός αναισθησιαλόγος κ. Ηλίας, ο οποίος έχει δει ήδη τις εξετάσεις μου, μου βάζει τον ορό με το αιχολυτικό. Ο γιατρός [και αγαπημένος σύζυγός μου] Σύντος Ιωαννίδης τραγουδά, σφυρίζει, και αρχίζει τη δουλειά!

ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΗ

Ο θυρδός του, ο Δημήτρης, «σεκοντάρει».

15.00 μ.μ. Έχω ήδη αρκετή ώρα που βγήκα από το χειρουργείο και βρίσκομαι ξαπλωμένη στο αναρρότιρο. Διψά λίγο αλλά δεν μπορώ να πιω καλά από το καλαμάκι. Ακόμη δεν έχω ζητήσει τη κοιτάξαντας μου φωτογράφηται. Μιλάω «ψευδά» λόγω του μουδιάσματος.

17.00 μ.μ. Μου δίνουν τις μετεγχειρτικές οδηγίες και με βοηθόμενή να ντυθώ για να επιστρέψω σπίτι μου. Ζητώ να δώ το πρόσωπό μου. Μοιάζω με αγλάδι αμπαλαρισμένο σε γάζα!

17.15 μ.μ. Γυρίζω σπίτι. Οι κόρες μου ξεσπούν σε γέλια. Μου λένε ότι μοιάζω με ρακούν.

17.30 μ.μ. Είμαι ξαπλωμένη στο κρεβάτι μου. Τώρα μπορώ να πιω νερό από το ποτήρι.

19.30 μ.μ. Πεινάω! Οι κόρες μου, βουτούν τσουρεκάκι σε γάλα και το τρώω μπουκίες – μπουκίες. Πάιρνω το αντιβιοτικό μου.

20.00 μ.μ. Μου τηλεφωνεί η θυρδός του γιατρού Μαρία να με ρωτήσει αν όλα είναι οκ.

20.30 μ.μ. Ξαπονείνα. Τρώω γιασούριτι με σπιτική κουμόστα μήρο. Βλέπω τη λεύραση. Πάιρνω το γάλα που εμποδίζει το πρήγμα...

24.00 μ.μ. Δεν μπορώ να κοιμηθώ, γιατί έχω συνηδίσει να κοιμάμαι στο πλάι, και τώρα πρέπει να προσπαθήσω να κοιμηθώ ανάσκελα, πάνω σε 2 μαξλάρια.

Στριφογιρίζω στο κρεβάτι. Με ενοχλεί το επίδεσμο... ουφ!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/02/2004 09.00 π.μ. Ξαπνά. Τί ωραία!

Σήμερα έχω δικαίωμα να μείνω σπίτι, να με «νταντέψουν», να «χουζουρέψω».

09.30 π.μ. Παραπτηρώ τον εαυτό μου στον καθρέπτη. Είμαι προημένη στα μάγουλα, κι έχω μια αγνή μελανία στο δεξί μέρος του λαιμού. Τα ράμψατα είναι σύριζα στο αυτί. Θα καμουφλαριστώ με make-up.

10.30 μ.μ. Είμαι ντυμένη και ετοιμάζομαι να πάω στη δουλειά. Δεν μπορώ να μείνω μέσα! Στο κεφάλι φοράω φουλάρι [αλά Γκρέις Κέλλυ!].

18.00 μ.μ. Γυρίζω σπίτι από τη δουλειά. Παραγγέλνω DVD.

21.00 μ.μ. Ο Σύντος φεύγει για να πάει σε μια δεξιωση. Με ρωτά αν δέλνω να τον συνοδεύει. Δεν νοιάζω!

24.00 μ.μ. Η τανιά έχει τελειώσει! Ο Σύντος μου ετοιμάζει ένα υπέροχο πιάτο: αυγά τηγανιτά με μπρικ! Τι ωραία που είναι να τρως χωρίς τύψεις!

1.00 π.μ. Με ενοχλεί το επίδεσμο που ξαναέθαλα για να κοιμηθώ. Στριφογιρίζω στο κρεβάτι. Αδύνατον να με πάρει ο ύπνος. Σκέφτομαι...

ΣΑΒΒΑΤΟ 09.30 π.μ. Ξαπνά ωρα 09.30 π.μ. με κέφι. Είναι μία ηλιόλουστη ημέρα. Παίρνω τηρέφωντα τη φίλη μου Μαρία και κατεβαίνω στην Αθήνα για βόλτα. Ξαναφορά το φουλάρι αλά Γκρέις Κέλλυ.

Ο κόσμος δεν με κοιτάει περίεργα.

14.30 μ.μ. Έχω εξαντλήσει τη φίλη μου που δέλει να φύγουμε. Γυρνάω στο σπίτι. Με πειριμένει πάλι μια «πεσισαλιτέ» του Σιπύρου που μολις γύρισε από μία ημερίδα πλαστικής χειρουργικής. Από εδώ και πέρα για το φαγητό μου δα ακολουθήσω τις συμβουλές της διαιτολόγου της ΜΟΡΦΗΣ, Μαγδαληνής για να φύγει γρήγορα το πρήζιμο!

12.00 μ.μ. Σήμερα νοιάζω ότι δα κοιμηθώ καλύτερα!

ΚΥΡΙΑΚΗ 09.00 π.μ. Ξαπνά. Οι κόρες μου μέλουν γλυκό σπιτικό. Κατεβαίνω στη κουζίνα και κάνω γιασυρτόπιττα.

13.30 μ.μ. Επισκέπτομαι τους γονείς μου. Η μητέρα μου, που πάσχει από Alzheimer, μου λέει: «με γειά! Άραγε τι ενοεί;

20.00 μ.μ. Λαζαρίζω με τη θυρδεία του Σύντου. Τι ωραία να έχεις καθαρά μαλλιά! Σήμερα δεν πήρα καθόλου παυσίπονο!

ΔΕΥΤΕΡΑ 09.00 π.μ. Σήμερα δεν σηκώσθηκα νωρίς για να ξυπνήσω τα παιδιά για το σχολείο. Απολαμβάνω τον καφέ μου στο κρεβάτι!

10.30 π.μ. Φεύγω για τη δουλειά.

Περνώνω από το Λητώ για φωτογράφηση πριν πάνω στο γραφείο.

19.30 μ.μ. Γυρίζω σπίτι. Εκεί που ακουμπούσαν τόση ώρα τα γυαλιά μου έχω ένα πρήζιμο. Με μάπιασαν!

ΤΡΙΤΗ 10.00 π.μ. Σήμερα πάνω κουμπατήριο. Σαν να άλλαξα λίγο ώψη, εξακολουθώ όμως να είμαι σαν αγλάδι, λίγο λιγότερο τροφαντό!

20.00 μ.μ. Επιστρέφω σπίτι. Σήμερα κουράστηκα πολύ στη δουλειά. Με «τραβάνε» τα ράμψατα. Πάιρνω παυσίπονο.

23.30 μ.μ. Ιαναβάζω τον επιδεσμό, «καληγύτα!

ΤΕΤΑΡΤΗ 10.00 π.μ. Ξαπνά ώρα στο Λητώ για φωτογράφηση. Μετά γραφείο.

12.00 μ.μ. Με επισκέπτεται η φίλη μου Ζ. για να με δει και να απορασίσει αν δα κάνει και αυτή lifting. Το ορίζει για την άλλη εθεδομάδα.

15.00 μ.μ. Έρχεται η Τάνη να συζητήσουμε για δουλειές. Δεν πάιρνει είδηση ότι έκανα κάτι. Όταν με παραπτεί, βρίσκει ότι έχω μεγάλη διαφορά στο προφίλ.

19.00 μ.μ. Γυρνώ από τη δουλειά. Σήμερα νιάδω πολύ κουρασμένη.

ΠΕΜΠΤΗ 10.00 π.μ. Πηγαίνω στο Λητώ και μου κόβουν τα ράμψατα. Τα υπόλοιπα τη Δευτέρα. Τα εσωτερικά ράμψατα δα απορροφήσουν από μόνα τους. Η μελανία έχει εξαφανιστεί.

17.00 μ.μ. Φεύγω από τη δουλειά. Σήμερα έχω να μαγειρέψω για το φιλόπτωχο. Φτιάγω μακαρονάκι κοφτό με χταποδάκι για 30 ώρα!

12.00 μ.μ. Προσπαθώ να κοιμηθώ αλλά δεν μπορώ. Νοιάζω ότι κάποιος με τραβάει από τα αυτά!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 09.00 π.μ. Δεν κοιμήθηκα καθόλου καλά. Εγεί αλλάξει ο καιρός και με «τραβάνε» τα ράμψατα... Με ενοχλεί το επίδεσμος...

17.30 μ.μ. Είναι αδύνατο να καθίσω όλο στη δουλειά.

Γυρίζω σπίτι και πέφτω αμέσως στο κρεβάτι. Έχω ρίγη. Ζητώ από την Μαρία και τον Πλανιγώνη να με ξεμπάσουν. Ήμουν λένε, πολύ μπασμάνενη.

19.30 μ.μ. Ανοιγώ ένα μουκάλι Merlot και το απολαμβάνω. Με πάιρνει ο ύπνος...

ΣΑΒΒΑΤΟ 09.00 π.μ. Σήμερα δα μείνω όλη τη μέρα στο κρεβάτι. Το πρήζιμο έχει αρχίσει να υποχωρεί αισθητά.

ΚΥΡΙΑΚΗ 10.00 π.μ. Σήμερα έχουμε εκλογές. Ψηφίζω στου Παπάγου. Στο εκλογικό κέντρο συναντά πολλές παλιές φίλες και γνωστές. Καμία δεν με κοιτάει περίεργα.

19.00 μ.μ. Έρχονται οι φίλες μου Άνη και Ελεονώρα με τους «καλούς» τους να παρακαλούνται μαζί της αποτελέσματα των εκλογών. Μου λένε ότι για τόσες μόνο λίγες μέρες φαίνομαι μια χαρά!

ΤΡΙΤΗ 10.00 π.μ. Σήμερα μου αφαιρούν τα ράμψατα. Το πρήζιμο έχει υποχωρήσει αισθητά! Ήλεω να σταματήσω να γράφω πάλι τα ίδια και τα ίδια.

Τα δύσκολα πια πέρασαν. Η πλήρης αποκατάσταση του προσώπου μου δα είναι εμφανής σε 15 ημέρες.

ΕΧΟΥΝ ΠΙΑ ΠΕΡΑΣΕΙ 4 ΜΗΝΕΣ. Το πρήζιμο υποχώρησε σταδιακά. Και ξαφνικά μια μέρα που χαμογέλασα, άρχισαν να σχηματίζονται στα μάγουλά μου δύο λακάκια που ήταν παλιά εκεί, αλλά με τον καιρό δεν φαίνονται πια!

Πλιώ απ' τα αυτιά μου εξακολουθώντας να έχω, μερικές φορές, μια μικρή ενόχληση. Νιώθω σαν άτακτο παιδί που του τράβηξαν τα αυτιά!

Επειδή έκανα την επέμβαση εγκαίρως, χωρίς δηλαδή να έχω «κρεμάσει» αισθητά, σχεδόν κανές δεν το καταλαβαίνει. Όμως υπάρχουν ορισμένες φορές που αισθάνομαι έντονα την θελίσωση· όπως στον Μιχάλη και τη Μαρία, φίλοι που ζουν στην Αμερική και τους βλέπω κάθε Αύγουστο. Φέτος ήταν η πρώτη χρονιά που μου είπαν «σε βλέπουμε πολύ ξεκούραστη, πολύ ομορφότερη» [τις προηγούμενες 3 χρονιές, επειδή οι άνδρων είναι πολύ ευγενικοί και διακριτικοί δεν είχαν κάνει κανένα σχόλιο για την εμφάνισή μου!] Όταν οι παλήτρια επίπλων στην οποία δώσαμε την παραγγελία για το δωμάτιο της νέας μου εγγονούλας που έρχεται, νόμισε ότι είμαι η διακοσμήτρια της κόρης μου. Ή όταν η μικρή μου κόρη η Δάσην [πολύ «καυστική γλώσσα και φειδωλή σε φιλοφρονήσεις】 μου είπε ένα βράδυ που ετοιμαζόμουν να βγάλουμε «Λαμά, είσαι δεά!!» Αλλά εκεί που νιώθω περισσότερο καλά είναι όταν με κοιτάει ο άντρας μου.

Ο Σύντος Ιωαννίδης. Στο βλέμμα του, διακρίνω εκπόστοιπο από την αγάπη, και... κάποιο καμάρι. **M.I. 56 ετών** **5 μήνες μετά το face-lift Φωτογραφία χωρίς επεξεργασία** **ΣΗΜΕΙΩΣΗ** Την επέμβαση στην οποία υποβλήθηκα ο Σύντος αποκαλεί SX-lift. Πρόκειται για δική του παραλλαγή στο lifting που τη διδάσκει στα διάφορα διεθνή συνέδρια και στοχεύει στην διόρθωση του οβάλ προσώπου. Η επέμβαση αυτή μπορεί να συνδυαστεί με βλεφαροπλαστική, ανόρθωση μετάπου και / ή αποφλοίωση με laser. Στη δική μου περίπτωση έγινε μόνο το facial volume repositioning [αποκατάσταση των όγκων του προσώπου] ανορθωτικά διηδύμητα και στριγμένα που ιστού και τα λυγαριστικά που, λόγω της ηλικίας, είχαν «τρέσει» προς τα κάτω. Επίσης έγινε μια μικρή λιποαναρρόφηση κάτω από το σαγόνι. **Τα μετεγχειρητικά συμπτώματα και συναισθήματα διασφέρουν από άτομο σε άτομο και από περιβάλλον σε περιβάλλον.** Νοιάζω ότι όλες ανεξαρέως από εμάς που κάνουμε πλαστική δέλουσμε να μας φροντίζουν μετά, να μας κανακέυουν, να μας δείχνουν αγάπη και συμπαράσταση. Από ότι κατάλαβα το ίδιο και οι χειρουργοί!!!

Μαρία Ιωαννίδου